

drede gjentagne Gange bleve stadfæstede, senest ved de slesvigske Forordninger af 17de April 1838, 26de August 1850 og 11te Januar 1854, og desuden ere de ifølge en Skrivelse fra Admiraltets- og Commissariatscollegiet af 15de April 1839, saavidt man kan erfare, bestandig bleve fortolkede saaledes, at der i Fredstid ikke har fundet nogenstahelt Udskrivning Sted; Skrivelsen bemærker, at det ialtsald ganske bestemt har været Tilfældet siden 1814. Fra Kongerigets Side har man til forskjellig Tid søgt at hæve disse Privilegier, men man er stedsvis strandet paa den Modstand, der ligger i de naturlige Forhold og i Befolkningen. Først i 1802, efterat den nye Indrulleringslov var givet for Kongeriget, blev Sønderland, Nørre- og List i den Henseende indbragne under Kongerigets Lovgivning, men med Hensyn til Vesterlandsfjhr og Amtm., hvor Deberne vare Friske og havde en særegen Repræsentation, og derfor formodentlig med større Magt kunde gjøre deres Krav gjældende, ere Forholdene blevene, som de fra gammel Tid have været, saaledes, at der ikke er nogen Begrebsinddeling, men Birkedommeren fører en Rulle over alle de fødte Drengbørn, og det unge Mandskab gaaer gjerne, sraa efterat det er confirmeret, tilsøs med et Søpaa, som Birkedommeren skal levere dem uden Bekaling. I Almindelighed fære de med hamborgske, hollandske eller engelske Skibe paa lange Reiser og komme sjelden hjem, men kunne dog, da de paa Grund af de nævnte Friheder ikke blive udfrosne, frit begive sig bort igjen; thi kun i Krigstid ere Derne forpligtede til at stille et vist Antal tjenstdygtigt Mandskab i Forhold til deres Folketal. Deraf følger da, at dette unge Mandskab vedbliver at vedligeholde Forbindelsen med deres Hjemstavn og i en ældre Alder, naar de have erhvervet sig en tilstrækkelig Formue, gjerne vende hjem og bosætte sig paa Den, men naar disse Friheder blive tagne fra dem, er det at befrygte, at de, da de jo alligevel saameget færdes i fremmede Lande, aldeles ville holde sig borte fra deres Hjemstavn, blive fremmede for den og ikke bosætte sig der, hvorved Derne vilde tabe i Befolkning og Velstand, og hvorved Kongeriget i det Hele vilde komme til i Krigstid at savne mange dygtige Søfolk.

Det er derfor, jeg har tilladt mig, at stille dette Indbringningsforslag; jeg har imidlertid ikke stillet det saaledes, at jeg vilde slaae disse Friheder yderligere fast. Jeg er ikke nogen Ven af særegne Undtagelser og Begunstigelser, og jeg skulde derfor ikke have taget Ordet derfor, naar der ikke her var ganske særegne Grunde tilstede. Jeg skal ikke opholde mig ved de Grunde, som kunne hentes derfra, at det ikke vilde være rigtigt her i denne Forsamling eensidigt at hæve den gamle Forbindelse med Slesvig, hvortil vi maaskee kun have et meget tvivlsomt Net; derimod skal jeg holde mig til den Grund, som jeg ogsaa fremhævede ved 1ste Behandling, nemlig at der, hvis vi hæve denne Frihed for de kongerigske Deles Vedkommende, vil komme til at finde en Uligghed Sted mellem de kongerigske og slesvigiske Beboere paa disse Der, som vistnok maa ansees for meget uheldig (Tscherning: Denne Uligghed finder Sted i samtlige Enclaver.). Den ærede Rigsdagsmænd siger, at Uliggheden finder Sted i samtlige Enclaver; ja det er ganske vist, der finder en Uligghed Sted, men af ganske forskjellig Art fra den, Loven her vil oprette. I samtlige Enclaver har Kongerigets frie Forfatning nemlig haad et overordentlig uheldigt Indflydelse paa hele Lovgivningen, saaledes at man fra de tilstødende slesvigiske Egne med stor Vængsel seer hen til at kunne faae en lignende Frihed som den, der her bestaaer. Derimod er netop det Omvendte Tilfældet med Hensyn til denne Lov, her skal den Frihed, der fra ældgamme Tid har bestaaet, berøves de kongerigske Beboere, medens den skal bevares for de slesvigiske, og det er netop dette Forhold, jeg finder uheldigt. Det er mit Ønske, at disse kongerigske Enclaver maae komme til at staae for Slesvig som et Bevis paa, hvor lykkelig det er at leve under den frie Forfatning og at staae i Forbindelse med Kongeriget, det er dertil jeg vil arbejde hen, og det er derfor, mit Forslag gaaer ud paa, at disse Friheder, saalænge de bevares for de slesvigiske Dele af Derne, ogsaa skulle bevares for de kongerigske. Blive de hævede for de slesvigiske Deles Vedkommende, hvad man vistnok kan antage engang vil skee, bør de ogsaa hæves for de kongerigske, men saalænge de bestaae for de slesvigiske Dele, sy-